

større Usikkerhed i Forholdene, end naar man overlod disse underordnede Bestemmelser til Administrationen. Hvem borger de ærede Medlemmer, som nu have den her fremsatte Anstuelse, for, at denne ogsaa vil være den raadende om faa Nar? Hvem borger dem for, at man da ikke atter begynder at reformere i modsat Retning, og at man da ikke faaer et heelt andet Syn paa de Bestemmelser, som man nu ønsker at slaae fast? Erkjender man, at Lovgivningsmagten, naar de egentlig Sagkyndige, Skibscheberne og Andre i Sagen særlig Interesserede efter moden Overveelse ere enige i, at der er Alemper ved det Bestaaende, nok vil forandre dette, hvortil i al Verden skal da dette Omsvøb, hvorfor skulle vi da gaae denne Vej, naar det ikke behøves? Naar Udvalget erkjender, at Regjeringen har opstillet noget Forstandigt, hvorfor har det da anseet det for nødvendigt at optage det i Loven? Dersom det, Regjeringen har opstillet i Bilaget, ikke havde behaget Udvalget, kunde jeg langt bedre have forstaaet, at det havde bestræbt sig for at faae slaaet fast i Loven, hvad det var, Folke-representationen vilde; deri vilde der dog have været nogen Forstand. — Den ærede Ord-fører har endvidere forsvaret dette Vædringsforflag ved den Fare for Opffruen af For-dringerne, der skulde ligge i, at Sagen overlodes til Administrationen, men jeg veed slet ikke, hvorfra det ærede Medlem henter den Erfaring, at det skulde kunne befrygtes, at Administrationen vilde være tilbøielig til i saa Henseende at opffruer Fordringerne. Det er en fuldstændig Misforstaaelse af Forholdene, naar den ærede Rigsdagsmand kan gjøre en saadan Paastand gjældende, thi der foreligger intet Tilfælde, hvori Administrationen har opffruet Fordringerne med Hensyn til de af Staten ordnede Examinere. Naar en saadan Opffruen har fundet Sted, er det skeet paa en ganske anden Maade, idet det nemlig tildeels har været begrundet i Udviklingens Natur, og deels maaskee har været fremkaldt ved, at enkelte Lærerekræfter have villet gaae for langt; dette maa man erkjende har været Tilfældet, men at paastaae, at Administrationen har ffruet Fordringerne op, er i høt

Grad uretfærdigt. Det ærede Medlem nævnte som en Grund, hvorfor man burde optage Bestemmelserne i § 3 om Styrmandsexamens anden Afdeling, at Styrmand, som ville søge Ansættelse i fremmede Nationers Skibe, nødvendig maatte have et Bevis for denne Examen, og at ogsaa mange Skibschebere herhjemme ønskede at faae de bedst udbillede Styrmand, men jeg kan dog ikke see, at dette kan føre til at optage disse Bestemmelser i Loven. Har man kun den Overbeviisning, at Regjeringen ikke for-haster sig med at foretage saadanne Forandringer, hvorfor jeg troer, at Erfaringen tydelig nok taler, kan man vistnok ganske rolig overlade Bestemmelserne i saa Henseende til den. Jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at den Tradition, hvorefter Repræsentationen og Regjeringen hidtil i Forening have arbejdet, gaar i modsat Retning, thi der er idetmindste to Exempler paa, at hverken Folkethinget eller Regjeringen og Landstinget have villet gaae ind paa at opstille detaillerede Examenforordninger i en Lov. Det ene Exempel henter jeg fra et Forflag til Lov, der forovrigt ikke udkom som Lov, der angik en Fastsættelse af Fordringerne ved de saakaldte Moddenhedsprøver for alle Skoler i Almindelighed, hvilke senere ere faldne bort og erstattede ved, hvad man nu kalder Forberedelsesexamen af højere Grad; der findes ikke detaillerede Bestemmelser herfor, og dette Spørgsmaal har dog været under Lovgivningsmagtens Afgjørelse. Det andet Exempel er langt nyere, og jeg har den Fornøielse, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der nu er Ord-fører, har været med at vedtage den paagjældende Lov, skjøndt jeg ikke tvøvrigt skal kunne sige, hvorledes han stemte; jeg sigter her til Loven af 25de Juli 1867 om en forandret Ordning af Skolelærerexamen. Der blev da stillet Forflag om detaillerede Bestemmelser angaaende Examenforordningerne, men man vil forgjæves lede efter saadanne i den senere udkomne Lov. Denne Sag er ifølge sin egen Natur for speciel til, at Lovgivningsmagten bør indlade sig paa at optage saadanne Bestemmelser; thi dette vilde kræve, at der i Repræsentationen altid var en vis Grad af spe-